

at udrede Omkostningerne ved Forligsprøven, indtil det ved Landvæsenkommissionens Kjendelse er afgjort, hvorledes der med dem vil være at forholde. — Under Nr. 22 til § 20 har Udvalget foreslaaet, at Ordene i Paragraphens 1ste Affsnits 6te Linie: „bemyndige Klagerne til at“ skulle udgaae. Naar det nemlig, som i Lovforslaget bestemt, er Byraadet eller Sogneraadet, der hos Amtmanden har at begjære Omkostningerne indbrevne ved Udpantning, saa synes det, som om det ogsaa har været disse Autoriteter og ikke Klageren, hvem det tilkommer at lade det manglende Arbejde udføre for dens Regning, der har undladt at opfylde sine Forpligtelser, i Analogi med hvad der er bestemt i Forordningen af 29de Juli 1846 og i Loven om de private Veie af 14de April 1865, hvilke Lovbestemmelser tværtimod i det Væsentlige ere foreslaaede optagne i dette Affsnit af nærværende Lovforslag. Desuden skjønnes det heller ikke Andet, end at Meddelelsen af en sliq Bemyndigelse til Klageren, der jo dog som oftest vil være en privat Mand, let vil kunne afstedkomme adskillige Misligheder. — Udvalget har endvidere ved § 20 og § 21 foreslaaet, at ikke blot den i § 20 nævnte Omgang med Hensyn til Arbejds Udførelse ved Sogne- og Byraadene, men at ogsaa den Udpantningsret, som der er tillagt baade Forlig, indgaaede for Hegnslynsmandene, og de af disse affagte Kjendelser, tillige skal tilkomme den samme Slags Afgjørelser ved de overordnede Autoriteter, nemlig Landvæsen- og Overlandvæsenkommissionerne. Efter Lovforslagets § 21 skulde Landvæsen- og Overlandvæsenkommissionernes Forlig og Kjendelser kræveres overensstemmende med de for Executioner ved Fogden i Almindelighed gjældende Regler i Henhold til Loven af 30te December 1858, § 25, hvortil der er henvist i Slutningen af Lovforslagets § 21; ved Udvalgets nysomtalte Endringsforslag opnaaes der derimod, at der ogsaa med Hensyn til dette Punkt bliver Overensstemmelse med den af mig for nævnte Anordning af 1846 og med Loven af 14de April 1865. Jeg skal imidlertid bemærke, at det muligt for at undgaae enhver Misforstaaelse kan være ønskeligt, at den sidste

Sætning i Lovforslagets § 21 i saa Fald kommer til at lyde saaledes: „Med Hensyn til Sogernes Indankning for og Behandling ved Landvæsenkommissionerne og Overlandvæsenkommissionerne bliver der, med Undtagelse af hvad der er bestemt i Lovens § 20, at forholde efter de herom givne Regler i Loven af 30te December 1858.“ Hvis Thinget maatte vedtage de Endringsforslag, som Udvalget under Nr. 21 og 24 har stillet til §§ 20 og 21, skal jeg imidlertid foranledige, at det inden 3die Behandling af Udvalget bliver taget under Overveielse, hvorvidt det muligt kan være rigtigt at gjøre en sliq Tilføielse. Jeg skal endnu bemærke, at den under Nr. 24 foreslaaede Forandring af Paragraphernes Rækkefølge, ifølge hvilken § 21 skal blive § 20 og § 20 § 21, er en nødvendig Følge af Endringsforslaget under Nr. 21. Til § 21 har Udvalget endvidere, ligeledes i Overensstemmelse med de af mig flere Gange nævnte Lovbestemmelser om Bandsyn og private Veie, under Nr. 23 foreslaaet at forandre „14 Dage“ til „3 Uger“. 14 Dage synes at være en noget for kort Frist for Indankning. — Den Bestemmelse, der findes i Lovforslagets § 22, 2det Stykke, om Foreninger, som uden Synsmænds Mellekomst indgaaes om Hegns Rejsning eller Ombygning, er ganske ny, og der findes ikke noget Tilsvarende til den, hveken i Forordningen af 29de Juli 1846 eller i Loven af 14de April 1865, men Udvalget anseer Bestemmelsen for praktisk og maa derfor anbefale den. Da den imidlertid gaaer ud paa at unddrage privatrettlige Overenskomster fra den almindelige Beskyttelse ved Domstolene og paa at henvise Afgjørelsen af opstaaende Tvistigheder derom i Henhold til Lovforslagets § 20 til Sogne- og Byraadene, har Udvalget anseet det for rigtigt, at det klart og bestemt udtales, hvad der kræves, for at Sogne- og Byraadenes Formænd skulle kunne gjøre de i § 22 omhandlede Tilføielse til den paagjældende Protocol. Saadanne Overenskomster kunne have en saa betydelig Indflydelse paa Parternes Retstillig, at man maa være sikker paa, at begge Parter virkelig have givet deres Samtykke, og Udvalget har derfor foreslaaet,